

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

4. Dies Septembri. Quis, ei de sæculo est timor, cui in sæculo Deus est tutor?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

bere voluptati, ac dolori: aspernatur mollia, & d
cia optat acerba, & aspera corpori, memor illius:
Spiritus indè perit, dum corpus dulcia quarit.

4. DIES SEPTEMBRIS.

Quis, ei de sæculo est timor, cui in sæculo Deus
tutor? *S. Cyprianus de orat. Dom.*

Fiducia I.
in De-
um.

Ecce hîc pulcherrimæ Matris
pulcherrima filia, firma in Deo
fiducia, quæ ex gremio fortunæ
dinis prodit, ut qualis, quante
que sit, omnibus prodat. Hîc fretus homo, qui
nihil, nihil non potest. Salomon, inter alia sapien-
tiæ Divinæ placita, & prudentiæ monita, sic in-
(a) *Habe fiduciam in Domino ex toto corde tuo.* Ve-
debat hanc suam doctrinam in terris passim con-
temni, & dolebat, cùm indè in mores, incommoda
non levia, in mentem, error, in Intellectum, caligine
in Religionem nævi importarentur. Sciebat Reges
& purpureos Dynastas legionibus bellatorum cre-
ctos exultare solere, de Numine parum sollicitos. Ve-
debat mercatores in industria sua spem omnem, &
fiduciam reponere, doctos ingenio, militem equi-
aratorem fundo, nautam velo, perjurio incertum,
fraudi, & astutiæ litigarorem, mechanicos, & sellu-
larios artificio tantùm suo fidere. Hinc oriri conta-
minatum vitæ genus, cæcum amorem sui, Dei obli-
vionem, ingrata mentis vitium, & non ferendam
impietatem. Nam ex hoc fonte, vana superstitio,
& novorum Deorum satus profluxit, dum quisque
id Numinis habet loco, cui præcipuè fidit, illudque

[a] *Prov. 4. 5.*

Septem.
ollia, &
nor illius.
quar.
RIS.
ulo Deus.
mae Matru.
ma in Deo.
nio fortit.
is, quanta
no, quere
alia sapien.
ta, sic in
de tuo. V.
allim cop.
commodi
um, caliga
bat Reges.
orum cit
licitos. V.
nnem, &
item equa
ncastum,
s, & fella
iri contra
Dei obli
ferendam
apertio,
in quique
illudque
revi

Septemb.

Tessera.

699

revertetur. Itaque, Hetrusci Tyranni, hastam pro Deo colebant; cum insigni in humanitate, cruore morientium, & internecione pascerentur; in hasta igitur, cæterisque belli instrumentis fiduciam suam collocabant. Eandem ob causam nonnulli acinacem coluere ut salutis fidum præsidium: multi, aurum, alii res alias, quas sibi utiles præsenferant; qui cum Divina providentia facto divortio, Deum, res suas sibi habere jubebant.

II. Hæc cum Salomon divinitus intelligeret, venit ex alto mundi tholo, & suggesto clamat. *Habe fiduciam in Domino.* &c. Aureum planè eloquentiæ flumen profluxit ex aureo illo ore, cum hæc diceret; exponens illa Davidis verba: (a) *Deus noster refugium, & virtus; quasi diceret: ne mihi dixeris, arma, muros, & fossas; nec pecunia copiam, nec rei militaris, scientiam, nec equorum multitudinē, nec arcus, sagittas & loricas, nec sociorum vires, nec militum phalanges, nec robur corporis, aut hostis experientiam: sunt enim, hæc omnia, aranei tela, & umbra imbeciliora. Sed, si velis videre copias expugnabiles, refugium insuperabile, præsidium, quod non diripi, turrē, quæ labefactari non potest; ad Deum confuge. Propterea non timebimus; dum turbabitur terra &c. Etsi videamus confusa: etsi perturbationē planè intolerabilē; etsi ea omnia evenire, quæ nunquam facta fuerunt: etsi ipsam, ut ita dicā creaturā cū seipsa collidi, & illius naturæ terminos moveri, Omnia ex ipsis convelli fundamentis, & prima elementa confundi; non modò non vincemur, sed ne timebimus quidē. Nonnè hujus veritatis præco, est prædicta tessera? Quis, ei inter omnia etiam timenda, potest esse timor;*

(a) Chrysost. in ps. 45.

timor; ubi Deus inter omnia, & contra omnia est
tor? firma in Deum fiducia, erit capiti tuo galea
pectori lorica, dexteræ gladius, sinistræ clypeus.
ris hâc comite inter omnia pericula tutus, contra
omnia fortis.

III. Ad concipiendam Heroicam in Deum
duciam, plurimum confert attenta consideratio
jus in nos amoris, curæ, providentiæ: amat nos,
oculos suos. Ita de eo Moyses: (a) *Circumdedit
eum? & custodivit, quasi pupillam oculi.* In hac
nihil nobis cariùs, aut pretiosius oculis; ipsa natura
hoc docet: quæ oculos, ut lucentes gemmas, velut
burneo in tabernaculo reposuit; & palpebris, ac de-
so vallo providè sepsit tot tunicis, atque humoribus
ut thoracibus uniusque munivit, ne externa ullum
noceret: in ipso erò oculo, est pupilla, ut gemmarum
annulo; ut flos pretii, & dignitatis; & lucido illius
orbe, ut sol quidam luminis author, cum præcipue
videndi vis in pupilla infideat. Audiamus nunc Deum
ore Vatis loquentem (b) *Qui tetigerit vos; tangit pupillam oculi mei.* Lædi iusti non possunt, quin De-
cies, & pupilla cara sentiat: & quasi vulneretur. Quis
corvus de torrente effodere hos oculos queat? Ubi
lane tanta est cuiusquam, tamque potens impoten-
tiæ, sive in mortalibus calamitosi, sive in Inferis
nebricosis, ut hanc pupillam possit attingere, ut ho-
mines lædere, quos æquè, ac pupillam suam tuetur: &
magno Providentiæ oculo, & naturâ Dei, ut pupilla
est pretiosissimum quoddam, & longè carissimum,
illa benigna misericordia, & æternus amor, qui
nos præsequitur. Addo ad humanissimam hanc

[a] Deut 32, 10. [b] Zachar. 2, 8.

Dei amantis providentiam illustrandam, in pretiosa
 illius pupilla nos omnes, ut pupillos contineri, nec
 quam ullum lædi, aut violari posse, nisi Divina ipsa
 pupilla violetur. Sumus enim expressæ illius imagi-
 nes semper in oculis perlucens, ut nostri oblivisci
 non queat, semper amet. Quàm ergò, debet Deo dis-
 plere sic amanti, non redamari? Rectè enim Poeta:
illi pœna datur, qui semper amat, nec amatur.

5. DIES SEPTEMBRIS.

Ubi adest Christus, aranea, murus est; ubi abest
 Christus, murus, aranea est. *Sanctus Paulinus de
 S. Felice.*

Quod si confidit Deo, diffidit sibi.
 Quomodo potest tibi fidere,
 cum sis ipsa, quæ labitur fra-
 gilitas; quæ delinquit pravi-
 tas; quæ evanescit inanitas? Rectè fides Christo;
 quo præsentem, nihil tam est infirmum, quod homi-
 nem non confirmet; quo absente, nihil tam est vali-
 dum, quod non infirmetur. Tolle gratiam Christi,
 cum destitueris, quâ antea nitebaris basi: nisi enim
 Gratia præsidio muniaris, expers mortiferi criminis
 esse non vales. Causa est, contumacia rationis
 egre Deo subjectæ; ex qua consequitur, ut à Deo,
 & recto sapientis declinet, præoccupatis cupiditatibus
 intransversum abrepta; quæ licet, possint altiore
 Rationis attentæ iudicio frangi; tamen, cum hujus
 attentionis præsentiam multa divellant, ac dissipent,
 fieri non potest, ut vitiosæ, ac in malum propensæ
 voluntati obscurata, & debilis ratio diu reluctetur:
 nisi Divina auctoritate gratia retineatur in officio
 erga